

Dialogo over omgaan met profetie
HOE GAAN RAFAËLGEMEENSCHAPPEN MET PROFETIE OM?
CHARISMA'S PASSEN IN EEN ATMOSFEER VAN VERWONDERING
Tweedelig interview met Henk Rothuizen in tijdschrift Bouwen aan de Nieuwe Aarde 2019

Wie is Henk Rothuizen?

Henk Rothuizen (Ede, 1949) heeft al levenslang ervaring met charisma's. Als kleine jongen zat hij in 1958 bij zijn vader op het podium bij de opwekkingsprediker Osborn op het Malieveld in Den Haag, waar veel bekeringen en genezingen plaatsvonden.

Het gezin waar Henk uit komt, was intensief betrokken bij de oprichting van zogenaamde *Volle Evangeliegemeenten*. Later stond Henk zelf aan de wieg van de *Rafaëlgemeenschappen*, die groeiden vanuit een interkerkelijke Bijbelkring. Deze kwam aanvankelijk op een doordeweekse dag bij elkaar, maar groeide uit tot een gemeente die ook mensen ging dopen en omwille van de betrokken gezinnen op zondag bijeen ging komen. Ze vonden later aansluiting bij de internationale *Foursquare-gemeenten* van Jack Hayford, een seniorleider binnen de wereldwijde pinksterbeweging, die in *Doof de Geest niet uit* nr. 107 geciteerd wordt (zie onder).

Contact met katholieken

In de jaren zeventig had Henk Rothuizen goede contacten met de pioniers van katholieke charismatische vernieuwing Ed Arons, André Beijersbergen, Theo Swart, Anton Ruiters en Theo Voorhout.

Tegenwoordig organiseert hij herbergbijeenkomsten in een restaurant, waarin geestelijke leiders kennismaken met spiritualiteit buiten hun eigen kring. Afwisselend spreken in deze bijeenkomsten van circa veertig deelnemers katholieke en protestantse sprekers. Onder anderen de jezuïet Nicolaas Sintobin, prof. Marcel Sarot van de *Catholic School of Theology* en zuster Ruth Lagemann van Chemin Neuf hebben daar gesproken.

Workshop profetie

Samen met Kees Slijkerman gaf Henk een workshop *profetie* tijdens het symposium *Doof de Geest niet uit*, op 21 juni 2019 te Utrecht.

Deel 1

HOE GAAN RAFAËLGEMEENSCHAPPEN MET PROFETIE OM?

Klinkt er in de samenkomsten van jullie Rafaëlgemeenschap wel eens een profetie?

In de laatste gemeenschap die ik vijftien jaar heb geleid, kun je gerust zeggen wekelijks. In mijn eerste gemeenschap zochten we naar structuren om profetieën in banen te leiden. Toen kwamen profetieën, zeker in het begin, niet wekelijks voor. Er zijn ook Rafaëlgemeenschappen waarin profetieën op onregelmatige basis klinken.

In welke setting of bijeenkomst?

In mijn leiderschap als voorganger heb ik mij altijd ingezet om in iedere samenkomst of vergadering gelegenheid te bieden voor het luisteren naar Gods stem en daarna indrukken, beelden of woorden die de Geest geeft, te delen met elkaar. Uiteraard zijn er ook vergaderingen waarin het nuttig is geen gelegenheid te bieden, gewoon omdat de

setting een andere was.

Door wie uitgesproken?

Profetie kan door iedereen uitgesproken worden. In Rafaël zien we de gave van profetie als gave aan iedereen gegeven. Ieder lid - of zelfs bezoeker - mag zich openstellen om de Heer door hem of haar heen te laten spreken op de daarvoor gegeven tijd en binnen de daarvoor gegeven orde. Het ambt van de profeet is niet voor iedereen.

Zijn er wel mensen van wie jij zegt dat ze het ambt van profeet hebben?

Jazeker, binnen onze beweging zie ik profeten op internationaal, landelijk en lokaal niveau. Dat verschil in niveau geeft vrijheid meer of minder scherp en corrigerend te zijn. Internationaal opererende profeten hebben meer vrijheid om scherp en corrigerend zijn.

Lokale profeten zijn beperkter door nauwe betrokkenheid en soms voorkennis. Daarom zijn zij vooral bemoedigende of bewogen profeten. Als ze lokaal corrigerend zijn, dienen ze eerst de leiding te informeren, zodat deze kan onderscheiden in hoeverre hun voorkennis over mensen doorklinkt in wat ze als profetie brengen.

Vinden die profetische woorden bij jullie weerklink bij de toehoorders? Welke effecten hebben ze?

Dat is heel verschillend, omdat de beelden, indrukken en woorden variëren van bemoedigend tot duidelijk richtinggevend. De weerklink bij de toehoorders hangt in grote mate af van hoe de leider van de dienst met de uitgesproken woorden omgaat. Schenkt deze er veel, weinig of geen aandacht aan?

Mijn aanpak

Hoe toetsen jullie woorden die als profetie gebracht worden? Welke criteria hebben jullie daarbij in gedachte?

Dat is een hele goede vraag! Daar ligt ook direct een probleem, namelijk hoe je als leiding om wilt gaan met deze gave: willen we controleurs of keuringscommissie zijn óf benaderen we de toetsing vanuit een herderlijk, begeleidend en bemoedigend kader? Mijn aanpak was altijd die van vrijheid geven, vervolgens de profetie laten liggen ter overdenking en dan vooral herhalen wat de Geest bevestigt en laten liggen wat van de mens zelf is. Want 'onvolmaakt' is ons profeteren - 'ten dele', staat er in de Schrift (Herziene Statenvertaling 1 Korintiërs 13,9).

Waarom kun je een bevestiging door de Geest herkennen?

Vaak doordat dezelfde boodschap door verschillende mensen in verschillende beeldspraken naar voren komt. Iets minder duidelijk zijn bevestigingen met woorden als "Dat dacht ik ook!" en dergelijke. Tenslotte de innerlijke rust die de Geest jou als leider ter bevestiging dient te geven. In ieder geval gaat een profetie nooit tegen het Woord in, zoals mijn geestelijke vader Jack Hayford schrijft.

Daarom is het mooiste wanneer een profetie bevestigd wordt door de woordverkondiging van de spreker.

Allemaal in klas één beginnen

Wat kunnen we in Nederland nog leren van paragraaf 100 in het rapport Doof de Geest niet uit?

“Het verstaan, de beoefening van charisma's en het toezicht erop vragen om een diepe persoonlijke relatie met God. Charisma's floreren in het bijzonder in een omgeving waar voortgaande geestelijke groei in zowel enkelingen als in de gemeenschap als geheel wordt aangemoedigd. Met betrekking tot de charisma's in het christelijk leven in het algemeen zijn de deugd van nederigheid en een houding van bereidheid tot leren van wezenlijk belang.” *Doof de Geest niet uit* 100

Ik ben het helemaal eens met deze paragraaf, zij het dat het nogal statisch is uitgedrukt. De gaven worden ons gegeven, ongeacht onze geestelijke status. Dat maakt het ook *genadegaven*. We mogen dus allemaal in klas één beginnen met het beoefenen. Dat betekent fouten maken, te veel van jezelf in de profetie leggen en te weinig van God, leren of het juiste moment nú is en - uiteraard - je profetie leren onderwerpen en niet opleggen. Ook degenen die toetsen gaan door de school van de Geest; samen met hun herderlijke gaven mogen ze de gemeenschapsleden begeleiden in het groeien in de gave van profetie. Beter gezegd: groeien in het steeds beter kennen van en omgaan met de Geest in de liefde van de Vader en de genade van Jezus.

Hoe bevorderen jullie het streven naar profetie waar Paulus over schrijft in 1 Korinte 14,1?

Paulus schrijft allereerst dat we de liefde moeten najagen. Het is in de context van een geliefd kind van de Vader te zijn dat je mensen kunt stimuleren en uitdagen om "uit te stappen" in de gaven. Vervolgens geven we ruimte om stil te worden en ons open te stellen voor wat de Geest te zeggen heeft en we laten mensen vrij dat wat ze ontvangen hebben te uiten.

Wat moet je juist niet doen als je profetie wil bevorderen; wat werkt ontmoedigend zodat mensen niet meer durven?

Simpel: iedere profetie is beperkt - er zit wat menselijks en wat goddelijks in. De leiding dient dat te onderscheiden. En we dienen de deelnemers dit ook voor te houden in liefde. Vervolgens bevestigen wij het goddelijke deel en laten we de menselijke kanten liggen. Dat werkt bemoedigend om door te gaan in je groei. Ontmoedigend wordt het wanneer we aandacht geven aan het onvolkomene - de menselijke kant - door mensen daarop aan te spreken, te

corrigeren of door een profetie publiekelijk af te wijzen. Je loopt dan de kans je broeder of zuster die de profetie geuit heeft ook af te wijzen. Je neemt dan een positie in van de politieagent in plaats van de verkeersregelaar.

Kees Slijkerman

In een volgend deel vertelt Henk Rothuizen wat hem en zijn gemeenschappen heeft geholpen om profetie goed te ontvangen en te gebruiken.

Prof. Erik Borgman tijdens het symposium *Doof de Geest niet uit*: "De charismatische beweging getuigt van haar belang, als zij beseft dat niet iedereen lid moet worden van de charismatische beweging. Zij heeft iets te zeggen dat niet opgaat in wat zij is en in hoe zij spreekt, hoe zij zich uitdrukt en hoe zij op haar manier de kerk vernieuwt. Zij heeft iets te zeggen waarvan zij ook zelf nog de volle draagwijdte moet ontdekken, mede met behulp van anderen." Zijn hele lezing: [0455](http://www.stucom.nl) op www.stucom.nl

Deel 2

CHARISMA'S PASSEN IN EEN ATMOSFEER VAN VERWONDERING

De Rooms-Katholieke Kerk leert dat wie gedoopt is, daarmee ook deel heeft aan het profetisch ambt van Christus (*Vaticanum II, Lumen Gentium 31*).^{*} En dat elke gelovige die een charisma ontvangt, zoals bijvoorbeeld een profetie, het recht en de opdracht heeft dat charisma te gebruiken in de Kerk en in de wereld tot welzijn van de mensen en tot opbouw van de Kerk (*Apostolicam Actuositatem 3*). Over de omgang met die charisma's kunnen we nog veel leren, ook van onze medebroeder Henk Rothuizen.

Wat heeft jullie geholpen om profetie goed te ontvangen en gebruiken?

Nadenken wanneer je ruimte geeft voor profetie. In mijn kinderjaren werd er door mijn vader ruimte gegeven na een tijd van aanbidding. Er werd dan stilte gehouden en iedereen mocht spontaan profeteren. Meestal gebeurde dat in de vorm van een gebed in tongen gevolgd door een vertolking door dezelfde of een andere persoon. Mijn vader of een oudste stond dan op de kansel om het te begeleiden.

Toen ik voorganger werd had ik moeite met deze aanpak, aangezien ik behoefte had aan tijd om een en ander te overwegen en te onderscheiden. In de eerste Rafaëlgemeenschap zijn we dit gaan veranderen in de uitnodiging om tijdens de aanbidding naar de leider van de dienst te gaan als je een woord had en dit aan die leider te vertellen. Hij of zij kon dan in gebed gaan en later in de dienst hierop terug komen of degene die de profetie ontvangen had naar voren vragen om de profetie publiekelijk te laten

uitspreken.

Naar een voordienst

Nog later ervoer ik dit nog steeds als 'lastig'. Aangezien je als leider de profetie hoort onder luid gezang en jezelf al redelijk snel daarna op het podium de flow van dienst moet laten doorgaan of zelfs moet preken. Ik heb toen de tijd om naar de Geest te luisteren verlegd naar een voordienst.

Voordat de officiële dienst begint roepen wij alle betrokkenen en aanwezigen die mee willen doen bij elkaar: we zingen een aanbiddingslied, vervolgen dat met zang in tongen (iets wat in mijn jaren gemeengoed was) om daarna stil te zijn. Na enige tijd vraag ik dan: "Heeft iemand iets ontvangen?" en vervolgens schrijf ik op wat de mensen gezegd hebben. Sommigen roep ik nog even apart bij mij om te vragen wat ze precies bedoelen. Daarna heb ik nog voldoende tijd om de Heer te vragen wat en wie ik in de dienst ruimte kan geven voor de profetie die al eerder is uitgesproken.

Met deze structuur voel ik me het meest op

mijn gemak en komen de profetieën ook in orde de gemeenschap binnen.

Welke protocollen hebben jullie voor een goede omgang met profetie, bijvoorbeeld als een pastoraal begeleider in een pastoraal tweegesprek de indruk krijgt een woord van de Heer te ontvangen voor de pastorant/confident?

Naast bovengenoemde orde voor algemene profetie, hanteren we voor het profeteren van de een naar de ander binnen de gemeenschap de wet van de liefde. Als je een woord van de Heer denkt te hebben voor iemand, dan dient dit bemoedigend of vertroostend te zijn en altijd in liefde uitgesproken. Heb je een correctie voor iemand ontvangen, dan zul je dit eerst met de leiding dienen te delen. En de leiding kan dan besluiten of ze er wat mee gaat doen of niet.

Hoe voorkom je manipulatie met woorden die als profetie van God gebracht wordt?

Niet...

Er zal altijd manipulatie de kop opsteken, want in de onvolmaaktheid van ons profeteren staat die deur wagenwijd open. En bij God ook! Negeren is het beste, denk ik. Politieagentje gaan spelen lijkt mij de slechtste keus. Ik denk dat God ons manipuleren ook toelaat en voortdurend negeert.

Zeggen jullie dat ook tegen de mensen, dat ze helemaal vrij zijn en samen moeten oppassen voor manipulatie?

Nee, dat denk ik niet. Door ons voorbeeld hoe we als leiders omgaan met profetie leren we de mensen datzelfde te doen. Manipulatie bespreekbaar maken leidt meestal naar welles-nietes discussies. De gaven van Geest passen beter in een atmosfeer van verwondering en geheimenis, dan in een sfeer van goed - fout denken en controle.

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde 2019-4 en 2019-5

Het dialoograpport *Doof de Geest niet uit*, zoals gepubliceerd op de website van het Vaticaan, is in Nederlandse vertaling als 0417 te vinden op www.stucom.nl en in drukwerk uitgegeven door de Katholieke Vereniging voor Oecumene, in samenwerking met de Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten en de Katholieke Charismatische Vernieuwing in Nederland en Vlaanderen.

Wat kunnen we met betrekking tot de goede omgang met profetie nog meer leren van het rapport Doof de Geest niet uit?

Het rapport stimuleert ons de uitdaging aan te gaan werk te maken van de gaven. Maar laten we die uitdaging wel aangaan binnen de relationele context van ons en de Vader, Zoon en Geest. De gaven, hoe mooi ook, zijn nooit een doel op zich, want dan zijn het zelfs afleiders. De gaven komen voort uit een relationele omgang met Vader, Zoon en Geest. Ik stimuleer het profeteren dus niet als gave, maar geef ruimte om de Geest te laten werken.

Wat zou je nog willen toevoegen?

De gemeenschap van de Geest zij met u, binnen de liefde van de Vader en de genade van onze Heer Jezus Christus!

Vrij, verantwoord en met gevoel gaven gebruiken

Onze verwelkoming van geestelijke gaven zal nooit het Woord geweld aandoen. Wij vragen de Heilige Geest om hier aanwezig te zijn en onder ons gaven uit te delen volgens zijn wil. Alle gaven zijn in de Kerk aanwezig en iedere gelovige wordt aangespoord om vrij en op verantwoorde wijze deze gaven met gevoel te bedienen. Wij begeren de uitingen ervan, maar zijn niet lichtgelovig ten aanzien van hun verschijning. Vriendelijkheid in de bediening, ootmoedigheid in de geest en orde in de toepassing van de gaven is overeenkomstig de Schrift en wordt dus geëist...

Jack Hayford,

Uit: *Doof de Geest niet uit*, paragraaf 107

Kees Slijkerman

*Dat christenen volgens het Tweede Vaticaans concilie priester, profeet, koning, apostel, leraar en herder zijn: zie 0374 op www.stucom.nl.

Teksten en opnames van het symposium *Doof de Geest niet uit*, 21 juni 2019, zijn te vinden via www.kcv-net.nl/kcv/a/4119.